

Міністерство освіти і науки України
Київський національний лінгвістичний університет
Кафедра англійської філології і філософії мови

Курсова робота

на тему:

"ОБРАЗ УКРАЇНИ В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ"

студентки групи Па 10-20
факультету германської філології і перекладу
денної форми навчання
спеціальності 035 Філологія
Бручі Марини Віталіївни

Науковий керівник:
кандидат філологічних наук,
доцент, професор кафедри
Терехова Діана Іванівна

Національна шкала ___ зараховано ___

Кількість балів: _____ 70 _____

Оцінка ЄКТС: _____ D _____

Київ 2023

Ministry of Education and Science of Ukraine

Kyiv National Linguistic University

Department of English Philology and Philosophy of Language

Term Paper

"THE IMAGE OF UKRAINE IN MODERN POLITICAL DISCOURSE"

Maryna Brucha

Group Pa 10-20

Germanic Philology and Translation Faculty

Research Adviser

Assoc. Prof.

PhD (Linguistics)

Terekhova Diana Ivanivna

Kyiv 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ 1: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ УКРАЇНА В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ.....	7
1.1 Аспекти вивчення концепту "УКРАЇНА".....	7
1.2 Специфічні риси політичного дискурсу.....	9
Висновки до розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2. ЗІСТАВЛЕННЯ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ УКРАЇНА В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	16
2.1 Вербалізація концепту УКРАЇНА в англійському політичному дискурсі.....	16
2.2 Вербалізація концепту УКРАЇНА в українському політичному дискурсі.....	19
2.3 Етноспецифічні риси концепту УКРАЇНА в англійській та українській мовах.....	23
Висновки до розділу 2.....	27
ВИСНОВКИ.....	28
РЕЗЮМЕ.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	32

ВСТУП

Україна – це країна з багатою історією та культурою, яка за останні роки стала темою активних дискусій та політичних обговорень. Образ України в політичному дискурсі набув значної ваги, оскільки ця країна стала сценою важливих подій світової політики. У світовій політиці концепт "Україна" відіграє важливу роль у взаєминах між Україною та іншими країнами. Англomовний політичний дискурс не є винятком, і він містить значну кількість висловлювань, які стосуються України.

Тема концепту УКРАЇНА в англomовному політичному дискурсі є дуже **актуальною**, оскільки Україна знаходиться на перехресті світових подій та міжнародних відносин. Англomовний політичний дискурс може вплинути на сприйняття України як нації та держави, а також на формування її зовнішньополітичної стратегії та відносин з іншими країнами.

Крім того, в останні роки Україна стала об'єктом уваги через ряд подій, таких як російська агресія на сході країни, вибори та реформи, що відбуваються в країні, і т.д. Ці події залучають увагу міжнародної спільноти та впливають на сприйняття України в англomовному політичному дискурсі. Тому вивчення концепту України в англomовному політичному дискурсі є важливим для розуміння ставлення до країни та для виявлення можливих шляхів її просування в міжнародному співтоваристві.

Метою цієї курсової роботи є дослідження образу України в політичному дискурсі та його впливу на міжнародні відносини. У роботі буде звернено увагу на різні політичні конфлікти та кризи, в яких Україна брала участь, а також на роль ЗМІ та соціальних мереж у формуванні образу країни. Дослідження буде проведено на основі аналізу різноманітних джерел – відео- та аудіозаписів, статей, політичних програм тощо.

Для досягнення даної мети варто виконати наступні **завдання**:

- дослідити аспекти вивчення концепту УКРАЇНА;
- вивчити специфічні риси політичного дискурсу;

- порівняти концепт УКРАЇНА в англійському та українському політичному дискурсі;
- встановити різницю між етноспецифічними рисами концепту УКРАЇНА в англійській та українській мовах.

Предметом дослідження концепту УКРАЇНА в англійському політичному дискурсі є способи, за якими він використовується та інтерпретується політичними діячами, дипломатами, журналістами та іншими учасниками політичного процесу у міжнародних відносинах.

Об'єктом дослідження є сам концепт УКРАЇНА в англійському політичному дискурсі, який може мати різні значення та використовуватись у різних контекстах, включаючи політичну риторику, дипломатичні переговори, міжнародну пресу та інші форми комунікації міжнародних акторів.

Для проведення дослідження можна використовувати **матеріали** міжнародних засобів масової інформації, зокрема газет, журналів, телевізійних новин, а також офіційні заяви представників урядів та політичних діячів. Також можна вивчити інтернет-ресурси та соціальні мережі.

Основна увага в роботі приділена аналізу способів конструювання образу України в політичному дискурсі, а також вивченню реакції міжнародної спільноти на цей образ.

Практична значущість: результати дослідження можуть бути корисні для політичних діячів, журналістів та інших людей, які працюють у сфері політики та міжнародних відносин. Наприклад, результати дослідження можуть допомогти зрозуміти, як український образ відображається у світових ЗМІ та політичних документах, і як його можна використовувати для зміцнення позиції України в міжнародному співтоваристві.

Крім того, дослідження може мати значення для внутрішньої політики, оскільки може допомогти зрозуміти, які фактори впливають на українське

суспільство та як їх можна використовувати для зміцнення національної єдності та підтримки внутрішньої стабільності.

Структура роботи. Робота складається з вступу, теоретичної частини, де проаналізовано різні теоретичні підходи до вивчення політичного дискурсу, та практичної частини, де досліджено конкретні випадки образу України в політичному дискурсі.

РОЗДІЛ 1: ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОНЦЕПТУ УКРАЇНА В СУЧАСНОМУ ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

1.1 АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ КОНЦЕПТУ УКРАЇНА

У лінгвістиці термін "концепт" вивчається у різних аспектах, зокрема:

Семантика: дослідження значення терміну "концепт", його семантичних характеристик та відношень з іншими термінами в лінгвістиці.

Прагматика: вивчення функцій терміну "концепт" у мові та комунікації, його ролі в процесі сприйняття та розуміння текстів.

Когнітивна лінгвістика: дослідження способів, якими мовні конструкції відображають когнітивні концепти, які люди використовують для сприйняття світу.

Культурологічний аспект: вивчення ролі терміну "концепт" у формуванні національної та культурної ідентичності, а також взаємодії між різними культурами.

Термінологія: дослідження термінологічних систем, у яких використовується термін "концепт", та його взаємозв'язку з іншими термінами. Вивчення концепту "Україна" в ЗМІ може здійснюватись у різних аспектах. [16;с.56]

Медіа аналіз досліджує те як ЗМІ використовують термін "Україна", як він розуміється та контекст, в якому він вживається. Дискурсивний аналіз вивчає розповсюджених у ЗМІ тем та підтекстів, пов'язаних з концептом "Україна", а також дослідження дискурсивних практик, які формують уявлення про Україну у громадськості. Комунікаційний аналіз дозволяє вивчати способи, які використовуються в ЗМІ для впливу на сприйняття та уявлення про Україну у громадськості та суспільстві. Медіа-критика виконує оціночну функцію, тобто оцінює та аналізує, як ЗМІ показують Україну у своїх матеріалах, а також досліджує, як це впливає на формування думок та стереотипів про країну у громадськості. Соціологічне дослідження аналізує уявлення та стереотипи про Україну, які формуються в громадськості через

ЗМІ, а також вивчення ефектів впливу ЗМІ на думки та ставлення людей до країни.

Концепт "Україна" може вивчатися в ЗМІ з різних аспектів, залежно від того, який контекст звернення викликає інтерес дослідника або читача. Деякі з найбільш поширених аспектів, що можуть бути вивчені, описані нижче:

Політичний аспект: концепт "Україна" може досліджуватися у зв'язку з політичними подіями, що відбуваються в країні, такими як вибори, реформи, конфлікти з іншими країнами тощо. У ЗМІ можна відслідковувати реакції політичних лідерів, аналізувати їхні заяви, коментарі та погляди на події, що стосуються України.[11;p.25]

Культурний аспект: концепт "Україна" може досліджуватися у зв'язку з культурними подіями, які відбуваються в країні, такими як виставки, концерти, фестивалі тощо. У ЗМІ можна відслідковувати рецензії, інтерв'ю з учасниками та організаторами, аналізувати тенденції розвитку культури в Україні.

Економічний аспект: концепт "Україна" може досліджуватися у зв'язку з економічними питаннями, такими як інвестиції, бізнес, розвиток інфраструктури тощо. У ЗМІ можна відслідковувати новини про економічні реформи, розвиток бізнесу, експорт та імпорт, інтерв'ю з бізнесменами та експертами.

Соціальний аспект: концепт "Україна" може досліджуватися у зв'язку з соціальними проблемами, такими як безробіття, бідність. [8;c.55]

Когнітивний аспект - це аспект, що стосується пізнавальних процесів та знань людини, які вона використовує для розуміння та інтерпретації світу навколо себе. Цей аспект включає в себе вивчення мислення, сприйняття, уваги, пам'яті, мовлення, просторової та часової орієнтації, усвідомлення та розуміння різних понять та концепцій.

У дослідженнях когнітивного аспекту використовують різні методи, такі як експерименти, опитування, нейроїмеджинг, когнітивні моделі та інші. Одним з основних завдань когнітивного підходу є вивчення процесів, які

відбуваються в людському мозку під час різних видів діяльності, таких як сприйняття інформації, прийняття рішень, розуміння мовлення та ін.

Когнітивний аспект є важливим в багатьох галузях, таких як психологія, лінгвістика, філософія, медицина, інформаційні технології та інші. Вивчення когнітивного аспекту дозволяє краще зрозуміти, як людина сприймає та інтерпретує інформацію, а також допомагає вдосконалювати різноманітні технології та методи навчання та комунікації.

Когнітивний аспект дослідження концепту "Україна" в ЗМІ передбачає вивчення того, які знання, ідеї та переконання пов'язані з Україною в масовій свідомості, що викликає ці ідеї та як вони сприймаються та розуміються людьми. Це може включати в себе дослідження наступних аспектів. Фреймінг здійснює дослідження того, як ЗМІ впливають на сприйняття та розуміння концепту "Україна" шляхом вибору та підсилення певних ракурсів, тем та фреймів, які ставляться в основу матеріалів. [23;с.89]

Символіка звертає увагу на дослідження того, які символи, зображення та емблеми використовуються в ЗМІ для представлення України та який ефект вони мають на сприйняття та розуміння концепту. Лексичний аспект аналізує те, які слова, терміни та вирази використовуються в ЗМІ для опису та характеристики України, та який ефект вони мають на сприйняття та розуміння концепту. Емоційний вплив відстежує те, як ЗМІ викликають емоційний відгук на Україну у своїх матеріалах, який вплив це має на сприйняття та розуміння концепту. Аспект контекстуалізації особливий тим, що вивчає, як ЗМІ відображають Україну у контексті світових подій та процесів, який ефект це має на сприйняття та розуміння концепту. У цілому, когнітивний аспект дослідження концепту "Україна" в ЗМІ дозволяє краще зрозуміти, які ідеї та знання пов'язані з Україною відображається у ЗМІ.

1.2 Специфічні риси політичного дискурсу

Політика – одна з найбільш архаїчних сфер людської діяльності. Існування політичного режиму, а, отже, самої держави та всього плюралізму його інститутів неможливе без комунікативного аспекту. Управління

інформаційними потоками у світі стало одним із значних чинників завоювання та утримання влади. Політичний дискурс є особливою мовою політики, яка представляє цей світ [9, с. 12].

Сьогодні зміст політичного дискурсу становить структура і єдність мовних актів, що стосуються і безпосередньо функціонують у політичному просторі. Уточнимо, що широке розуміння змісту політичного дискурсу робить доцільним також віднести сюди усні та письмові тексти та їх фрагменти, які створюються як професіоналами, так і журналістами і навіть нефахівцями, у їх сполученні з ситуативним контекстом та низкою факторів (історичні, соціально-культурні, економічні, ідеологічні, психологічні, а також набирають популярності під час проведення міждисциплінарних досліджень – правові).

У політиці як мистецтві управління державою значна частина успіху того чи іншого лідера залежить від його риторичної компетентності. Стратегії влади формуються з урахуванням переважання комунікативної складової та спрямовані на таку організацію середовища, в якому процес спілкування був би зумовлений правилами та межами смислового породження головного дискурсу. Також можна виявити, що нині у низці держав практика політичного дискурсу значною мірою випередила його теоретичне осмислення.[7;с.122]

Як і будь-який різновид дискурсу, політичний має свої особливі характеристики, які ми спробуємо дослідити у цій даному розділі. Почнемо з першої особливості політичного дискурсу – множинне жанрове втілення. Жанр є цілеспрямованою характеристикою мови. Тому цілком логічно розуміння політичних практик як конкретних варіантів соціальної активності. Тут також необхідно вказати і на втілення політичного дискурсу в різних жанрах. Головним чином, це обумовлюється тематизацією тексту.

Звертаючись до виявлення особливостей політичного дискурсу, виявляємо, як різні мовні колективи моделюють власні культурні цінності. Наприклад, сюди можна віднести способи встановлення та пропаганди

соціального порядку в різних суспільствах, визначення значущості тих чи інших елементів у «мовних картинах світу», які залишаються за межами свідомих мовних стратегій, шляхи формування «концептуальної картини світу», так чи ні інакше властивій будь-якому без винятку мовному колективу [14;с.106].

Розуміння мовної картини світу певного суспільства та держави неминуче відсилає суб'єкта дослідження до національно-культурної специфіки політичного дискурсу.

У мові політики знаходить своє відображення ментальність народу, а в деяких випадках – і його ідеологія. Політичний дискурс породжений множинними культурами на різних етапах їх розвитку та культурного діалогу. Крім цього, політичний дискурс розглядається нами як один із основних засобів міжкультурної політики, за допомогою якого здійснюється його формування, функціонування та адаптація до нових умов.

Звернення до дискурсу дозволяє не лише познайомитися з автором, а й побачити його ментальний світ. Не секрет, що національно-культурна специфіка побудови політичного дискурсу безпосередньо пов'язана з мовною картиною світу або з мовною свідомістю того, хто говорить, в основі чого лежать не індивідуальні уявлення, а вироблені суспільством в результаті практик протягом століть ідеї та конструкти. [29]

Суперечливість політичних реалій та здійснення боротьби за владу за принципом дихотомії «свій – чужий» екстраполюється і на політичний дискурс, визначаючи як його чергову складову амбівалентність. Зазначимо, що в умовах сучасного світу, ми спостерігаємо наступне: політичний дискурс інтегрований не тільки у світовий політичний, а й, що особливо важливо, в лінгвокультурний простір. Це призводить до того, що в той же час йому характерні, з одного боку, збереження власного етнокультурного специфічного коду, з іншого – неминуче включення до дискурсивних практик індивідуально особистісних маркерів.

Політичний дискурс легітимізує новий порядок денний. У політичному просторі перманентно здійснюються переоцінка норм, цілей та завдань, що вказує на неможливість визначення та встановлення його точних кордонів через ускладнення взаємозв'язків між його елементами. Як відомо, час імперативно задає свої умови, і процес комунікації відбувається відповідно до зазначених у роботах деяких авторів актуальних на конкретний історичний відрізок правил. Тому тут також необхідно брати до уваги та враховувати не лише швидкоплинність часу та стрімку зміну подій, а й культурні реалії та, головне, різницю у мовній та освітній підготовці суб'єктів [24].

Невід'ємною частиною політичного дискурсу є автор і адресат, тому першорядною для політичного дискурсу буде поєднання не з темою і стилем (це вдруге), але з тим, хто «говорить». Розв'язання задачі щодо найбільш детальної ідентифікації автора («що говорить») неминуче тягне у себе необхідність дати відповіді на такі питання: «кому?» (Адресат), «що?» (Зміст), «у якій ситуації?» (контекст) «з якою метою?» (Результат). Політичний дискурс представлений в особах, а сам політик як мовна особистість, включаючи певний набір характерних поведінкових моментів, набуває надзвичайно значного статусу.

Мові політичного дискурсу характерна різноманітність вживанні мовних засобів, одночасні доступність і складність при розумінні спеціальних термінів, використання безлічі граматичних форм і комбінацій лексики, відсутність одноманітності текстів при їх побудові. До того ж він характеризується спеціальним словником, смисловими зв'язками між окремими політичними концептами, базовими абстракціями і метафорами, типовими контекстами слововживання, побудовою суджень.

Опорою політичного дискурсу є також актуальні тимчасові реалії. Мова політичних суб'єктів стає найважливішим засобом їхньої комунікативної компетентності, одночасно являючи собою унікальний «продукт», за яким можливо ідентифікувати того чи іншого політика. Вона

наповнена специфічними мовними конструкціями, які дають можливість активно впливати на адресатів. [3;с.150]

Таким чином, мова політичного дискурсу як засобу ведення боротьби за владу використовує багаті мовні, когнітивні та комунікативні інструменти, що дозволяє деяким політичним силам як учасникам цієї боротьби набути та утримати владу. Інструментальний характер політичного дискурсу реалізується у оперуванні політичними поняттями; політичними аргументами; ультиматумами; категоричними вимогами; езопівськими промовама, що містять явний чи неявний політичний підтекст; соціально-політичною мімікрією; різного роду імітаціями. Все це обумовлено необхідністю вплинути на адресата, донести інформацію та спонукати до відповідних дій.

Це дозволяє виділити ще одну відмінну рису політичного дискурсу – його масовість та невизначеність меж комунікантів. Середовищем існування мови політики є масова інформація, а через орієнтацію політичного спілкування на масового адресата політичний дискурс виходить за інституційні рамки, характерні для будь-якої спеціальної мови [5;с.90]

Політичний дискурс здійснюється у конкретній політичній ситуації та має яскраво виражені прагмалінгвістичні особливості. Загальновідомо, що у прагматизмі головним принципом дії є досягнення конкретних корисних практичних наслідків. Політична дискурсна практика здійснюється у певному контексті та хронотопі в кореляції з конкретними життєвими орієнтаціями та цілями його учасників.

Враховуючи значущість боротьби за владу, політичний дискурс є прагматично орієнтованим. Персуазивність реалізується в «ієрархії комунікативних установок суспільної мови через сукупність актуалізацій, тобто у вигляді структурного і семантичного висування певних компонентів тексту» і часто у його співвіднесеності з фактологічністю, тобто з конкретними комунікативними подіями у соціумі та реакцією на них [12].

Виявляємо таке: «політики часто намагаються завуалювати свої цілі, використовуючи номіналізацію, еліпсис, метафоризацію, особливу інтонацію та інші прийоми» як електорату, а й опонентів [12].

Для здійснення мовної маніпуляції використовуються слова, символи, жести, міміка – лінгвальні та паралінгвальні знаки, які у певному контексті можуть мати необхідний вплив на адресата – інструменти мовної маніпуляції. У повсякденному житті люди часто використовують ці знаки усвідомлено або неусвідомлено. Сучасний політичний дискурс має міфологічність, яскравість і високу експресивність, що призводить до зміни змісту комунікативної діяльності. Досягнення цілей, як і приховування справжніх намірів, можливо забезпечити шляхом використання міфологем, які є способами оптимальної реалізації мовних намірів, які можуть призвести до необхідної інтерпретації інформації.

Особливості політичного дискурсу залежать від адресованості реципієнтам, особистості та комунікативної компетентності виступаючого і, відповідно, контексту.

Висновки до розділу 1

Когнітивний аспект дослідження концепту Україна в ЗМІ полягає в аналізі того, як цей концепт розуміється та сприймається аудиторією через мовні засоби масової інформації. Концепт Україна може мати різні значення та асоціації в залежності від контексту та використання певних мовних засобів. Наприклад, у політичному дискурсі можуть використовуватися певні терміни та фрази для сприяння формуванню певної ідеології, тоді як у культурному дискурсі можуть використовуватися різні артисти та літературні твори для відображення різних аспектів України.

Дослідження когнітивного аспекту концепту Україна в ЗМІ може включати аналіз термінів та фраз, що використовуються в новинах, політичних програмах та інших мовних матеріалах, що містять цей концепт. Також можуть досліджуватися способи використання мовних засобів для виклику певних емоцій та вражень у глядачів та слухачів, формування

відповідних асоціацій та установок щодо України. Важливою частиною дослідження може бути також аналіз сприйняття аудиторією та їхньої реакції на мовні засоби, які використовуються для відображення концепту Україна в ЗМІ.

Політичний дискурс - це сукупність мовних проявів політичної діяльності, які використовуються для впливу на громадську думку та формування певних політичних установок та ідеологій. Особливості політичного дискурсу можуть включати наступні риси:

Вживання спеціальної термінології та фразеології, що має конотації та відтінки, що сприяють формуванню певних установок у громадськості.

Використання емоційно заряджених слів та фраз, що спрямовані на виклик певних емоцій та вражень у слухачів або глядачів.

Використання аргументів та логічних розв'язань, що спрямовані на переконання громадськості у певних політичних питаннях.

Задіяння риторичних прийомів та трюків мовлення для створення враження авторитетності та переконливості.

Використання специфічних форм інтонації, тону та голосу для підкреслення важливих моментів та стверджень.

Підсилення ефекту домінування шляхом використання слова "ми" в контексті групової приналежності до певного політичного руху або партії.

Використання джерел інформації та посилянь на авторитетні джерела з метою підтвердження своєї позиції.

Задіяння засобів масової інформації для розповсюдження власної інформації та впливу на громадську думку.

Використання прийомів маніпулювання, таких як гіперболізація, викручування фактів.

РОЗДІЛ 2. ЗІСТАВЛЕННЯ СТРУКТУРИ КОНЦЕПТУ УКРАЇНА В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ

2.1 Вербалізація концепту УКРАЇНА в англійському політичному дискурсі

Концепт «Україна» в англійському політичному дискурсі багатогранний і може обговорюватися з різних сторін, залежно від контексту та точки зору мовця. Ось деякі з ключових тем, які виникають під час обговорення України в англійському політичному дискурсі.

Однією з найпомітніших тем в обговоренні України є її територіальна цілісність і суверенітет. Це передбачає визнання України як незалежної держави з власним урядом, кордонами та територіальною цілісністю. Питання суверенітету України стало особливо актуальним в останні роки, враховуючи анексію Криму Росією в 2014 році та триваючий конфлікт на сході України.

Англомовні ЗМІ активно дискутують анексію Криму Росією в 2014 році, що порушило територіальну цілісність України. ЗМІ зосереджують увагу на відмові світового співтовариства визнати анексію і підтримці територіальної цілісності України. Конфлікт на сході України: ЗМІ звертають увагу на насильство на сході України, де триває конфлікт між українською армією та проросійськими сепаратистами, які отримують підтримку з боку Росії. ЗМІ доповідають про руйнування міст, людські жертви, злочини війни та людські права. У зв'язку з анексією Криму та конфліктом на сході України багато країн запровадили санкції проти Росії. Англомовні ЗМІ повідомляють про нові санкції, їхні наслідки для економіки Росії та відносини між Росією та іншими країнами. [1;с.291]

Ще однією ключовою темою в обговоренні України є її відносини з Росією. Це стосується політичних, економічних і культурних зв'язків між двома країнами, а також напруги та конфліктів, що виникли між ними. Анексія Криму та триваючий конфлікт на сході України стали головним джерелом напруги у відносинах між Україною та Росією. Англомовні ЗМІ

повідомляють про політичну напруженість між Україною та Росією, яка виникає через розбіжності щодо таких питань, як Крим, конфлікт на сході України та постачання газу. Вони також охоплюють дипломатичні зусилля з вирішення цієї напруги, включаючи переговори та зустрічі між політичними лідерами. ЗМІ висвітлюють поточний військовий конфлікт між Україною та підтримуваними Росією сепаратистами на сході України. Вони повідомляють про бойові дії, жертви та руйнування, а також про дипломатичні зусилля з вирішення конфлікту. Багато країн запровадили санкції проти Росії у відповідь на її дії в Україні, і ЗМІ широко висвітлюють ці події. Вони повідомляють про вплив санкцій на економіку Росії та можливі наслідки для міжнародних відносин. Деякі англійські ЗМІ також надають історичний контекст конфлікту, включаючи давню напруженість між Україною та Росією та історичні зв'язки між двома країнами. Вони також досліджують вплив конфлікту на національну ідентичність України та потенціал для примирення в майбутньому. [9;с.129]

Європейська інтеграція є важливою темою в англійських медіа, особливо в контексті зусиль України наблизитися до європейських стандартів і норм. ЗМІ акцентують увагу на таких аспектах. Англійські ЗМІ повідомляють про підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, метою якої є поглиблення політичних та економічних зв'язків між двома сторонами. Вони охоплюють положення угоди, а також виклики та можливості, які вона створює для України. ЗМІ також повідомляють про реформи, які Україна проводить для приведення у відповідність з європейськими стандартами та нормами, зокрема в таких сферах, як боротьба з корупцією, судова реформа та права людини. Вони охоплюють досягнутий прогрес, а також виклики та перешкоди, з якими стикається Україна під час реалізації цих реформ. Англійські ЗМІ підкреслюють важливість безвізового режиму для громадян України, який Європейський Союз надав у 2017 році. Вони повідомляють про вплив цього розвитку на відносини Україна-ЄС, а також про переваги для громадян

України. ЗМІ також висвітлюють підтримку європейської інтеграції в Україні, зокрема серед молоді та організацій громадянського суспільства. Вони підкреслюють роль цих гравців у просуванні реформ і зміцненні зв'язків з Європейським Союзом. Деякі англійські ЗМІ також досліджують геополітичні наслідки європейської інтеграції України, зокрема в контексті напруженості з Росією. Вони повідомляють про потенційний вплив на регіональну стабільність, а також про наслідки для ширших відносин між Європейським Союзом і Росією.[10;с.58]

Іншою ключовою темою в обговоренні України є необхідність реформ та демократизації. Це стосується викликів і можливостей, з якими стикається Україна, намагаючись побудувати демократичні інституції, сприяти верховенству права та боротися з корупцією. Останніми роками питання реформ було головним центром української внутрішньої політики та міжнародної підтримки.

Концепт «Україна» в англійському політичному дискурсі може бути вербалізований різними способами, залежно від контексту та намірів мовця. Деякі з поширених способів вербалізації поняття:

Україна як суверенна держава: це словосполучення підкреслює статус України як незалежної країни з власним урядом, кордонами та міжнародним визнанням. Його часто використовують політики та дипломати для утвердження територіальної цілісності України та захисту її суверенітету від зовнішніх загроз. Приклади: *"Ukraine is a vital partner for the United States in Europe."* *"The international community must respect Ukraine's sovereignty and territorial integrity."*

Україна як пострадянська держава - це вербалізація розміщує історію та політику України в контексті розпаду Радянського Союзу та переходу до демократії та ринкової економіки. Його часто використовують науковці та аналітики, щоб пояснити виклики та можливості України на пострадянському просторі. Приклади: *"Ukraine's democratic institutions are*

still fragile after decades of Soviet rule." "The conflict in Ukraine is a symptom of Russia's resentment towards the loss of its Soviet empire." [15;c.40]

Україна як європейська країна: це вербалізація підкреслює культурні, історичні та геополітичні зв'язки України з Європою та її прагнення приєднатися до Європейського Союзу та НАТО. Він часто використовується українськими політиками та активістами, щоб сприяти інтеграції України в європейську спільноту та відрізнити Україну від Росії. Приклади: *"Ukraine is a part of the European family of nations." "The Association Agreement with the EU is a landmark achievement for Ukraine's European integration."*

Україна як жертва агресії: ця вербалізація висвітлює досвід України під час російської агресії, включаючи анексію Криму та триваючу війну на Донбасі. Його часто використовують українські офіційні особи та західні політики, щоб засудити порушення Росією міжнародного права та висловити солідарність з Україною. Приклади: *"Russia's aggression against Ukraine is a clear violation of the UN Charter." "We stand with the Ukrainian people in their struggle for sovereignty and freedom."*

Україна як культурна та мовна спільнота: ця вербалізація підкреслює різноманітність етнічної та мовної ідентичності України, включно з українською мовою, як джерелом національної гордості та єдності. Його часто використовують українські культурні діячі та активісти для популяризації української мови та культури та боротьби з домінуванням російської мови та культури в Україні. Приклади: *"Ukrainian language and culture are integral parts of our national identity." "The Ukrainian language deserves equal recognition and protection in Ukraine." [15;c.41]*

2.2 Вербалізація концепту УКРАЇНА в українському політичному дискурсі

Концепт "Україна" є важливим елементом українського політичного дискурсу, який відображає національну та державну ідентичність українського народу та територіальну організацію держави. У політичному дискурсі концепт "Україна" часто вживається в контексті національної

безпеки, територіальної цілісності та суверенітету. Також він асоціюється зі становленням української держави після отримання незалежності у 1991 році.

Український політичний дискурс також часто використовує термін "Україна" для опису державних інституцій та органів влади, таких як Уряд України, Верховна Рада України, Президент України, а також для опису політичних партій, громадських організацій та інших соціальних формувань. Український політичний дискурс також відображає важливість збереження української мови, культури та історії, що є необхідними складовими національної ідентичності України. [13;с.91]

Лінгвістичні засоби, які використовуються в англomовних ЗМІ для зображення України, можна поділити на кілька категорій. Термінологічні засоби: універсальні терміни, такі як "Ukraine" та "Ukrainian", використовуються для звернення до країни та її громадян.

Описові засоби: такі як прикметники, дієслова та іменники, використовуються для створення описувального образу України та її культури. Наприклад, "*picturesque*", "*cultural heritage*", "*brehtaking landscapes*", тощо. [17;с.27]

Історичні та культурні аналогії: часто використовуються для відображення історичних та культурних зв'язків між Україною та іншими країнами, наприклад, "*the breadbasket of Europe*", "*the cradle of Slavic civilization*", тощо.

Риторичні засоби: такі як метафори, алегорії та аналогії, використовуються для відображення емоційного ставлення до України. Наприклад, "*a shining example of democracy*", "*a beacon of hope in Eastern Europe*", тощо.

Нейтральний підхід: деякі англomовні ЗМІ використовують нейтральну лексику та фразеологію для описування України та подій, що відбуваються в країні. Загалом, англomовні ЗМІ використовують різноманітні лінгвістичні засоби для зображення України, що відображає різноманітність підходів до інформування глобальної аудиторії про події, що відбуваються в Україні.

Образ України в українських ЗМІ може відрізнятися в залежності від конкретного ЗМІ, його поглядів та орієнтації. Однак, можна виділити деякі загальні особливості.[4;с.72]

Перш за все, в українських ЗМІ відображається Україна як незалежна держава, що має свій суверенітет, культуру та історію. Також у ЗМІ висвітлюється суспільне життя України, політика, економіка, культура та спорт. Українські ЗМІ звертають увагу на питання національної ідентичності та культурного спадщини України. Також вони часто акцентують увагу на проблемах окупації Криму та війни на сході України, а також на міжнародному діалозі та взаємодії з іншими країнами. ЗМІ також намагаються відобразити різноманітність культур та національностей в Україні, показати роль жінок та молоді у суспільстві та державі. З іншого боку, у деяких випадках українські ЗМІ можуть звертати увагу на негативні аспекти, такі як корупція, бідність та соціальна нерівність в країні.

У будь-якому випадку, образ України в українських ЗМІ є складним та багатограним, відображаючи як позитивні, так і негативні аспекти життя та діяльності українського суспільства.

Зображення образу України в політичному дискурсі може мати свої особливості, залежно від політичної орієнтації та мети політиків. Однак, можна виділити деякі загальні особливості. [2;с.53]

Перш за все, образ України у політичному дискурсі може бути пов'язаний з національною ідентичністю та відчуттям національної гордості. Політики можуть звертати увагу на культурну спадщину України, її історію, традиції та цінності, а також на позитивні досягнення в різних галузях життя країни. У політичному дискурсі також може бути акцентовано увагу на проблемах, з якими стикається Україна. Політики можуть звертати увагу на економічні проблеми, проблеми з корупцією та правосуддям, а також на конфлікти на сході України та анексію Криму.

У політичному дискурсі можуть бути присутні різні позиції та погляди щодо подій в Україні. Деякі політики можуть підтримувати ідею

євроінтеграції та співпраці зі Заходом, тоді як інші можуть бути більш нахильні до співпраці з Росією. Образ України в політичному дискурсі є динамічним та змінним, відображаючи різноманітні погляди та позиції політиків на різні питання, пов'язані з Україною та її місцем в світі. [6;с.41]

Лексичні особливості зображення образу України в політичному дискурсі можуть відрізнятися в залежності від того, яка мета політика стоїть перед собою.

Наприклад, якщо політик звертається до виборців, то він може використовувати більш позитивну лексику, щоб збільшити підтримку громадськості. Така лексика може включати слова *"могутній"*, *"величний"*, *"незламний"*, *"волелюбний"*, *"духовний"*, *"культурний"* та інші.

У той же час, якщо політик звертається до своїх опонентів, він може використовувати більш критичну лексику, щоб показати недоліки України та привернути увагу до проблем. Така лексика може включати слова *"бідний"*, *"недорозвинений"*, *"корумпований"*, *"відсталий"*, *"неосяжний"*, *"занедбаний"* та інші.

Крім того, у політичному дискурсі можуть використовуватися слова та вислови, які вказують на те, яку позицію займає політик щодо різних питань. Наприклад, слова *"євроінтеграція"*, *"європейська інтеграція"*, *"реформи"*, *"боротьба з корупцією"*, *"захист суверенітету"*, *"оборона національних інтересів"* можуть вказувати на те, що політик підтримує реформи та співпрацю зі світовими лідерами, а слова *"русифікація"*, *"капітуляція"*, *"втрата суверенітету"*, *"зрада"* можуть вказувати на те, що політик проти співпраці з Росією та підтримує національну ідентичність.

Стілістичні особливості зображення образу України в політичному дискурсі можуть включати в себе використання метафори та алегорії. Політики можуть використовувати метафори та алегорії, щоб висвітлити певні аспекти образу України. Наприклад, вони можуть порівнювати Україну з майданом, щоб показати, що це місце, де громадяни мають право

висловлювати свої думки та діяти в інтересах держави. Репрезентація України через історію та культуру. [19;с.31]

У політичному дискурсі можуть використовуватися історичні та культурні аспекти, щоб показати Україну як національну державу з власною ідентичністю та культурою. Наприклад, політики можуть звертатися до історії Козацької Речі Посполитої, або до традиційної української музики та літератури. Використання патріотичного та націоналістичного лексикону. У політичному дискурсі можуть використовуватися слова та вислови, які надають українському образу більш патріотичного та націоналістичного характеру. Наприклад, політики можуть використовувати слова "дух незламності", "героїзм", "відданість", "захист національних інтересів". [26]

2.3 Етноспецифічні риси концепту УКРАЇНА в англійській та українській мовах

Етноспецифічні концепти - це концепти, які мають свої власні етноспецифічні риси, які відображають унікальність та особливості певної національної культури. Ці концепти відображають поняття, які важливі для певної культури, і можуть мати різні асоціації, значення та вживання в різних культурах.

Етноспецифічні концепти також можуть мати важливе значення в політичному дискурсі, оскільки вони відображають унікальність та специфіку певної національної культури, що може впливати на сприйняття та розуміння політичних понять.

Наприклад, концепт "демократія" може мати різні етноспецифічні риси в різних культурах. У західних країнах "демократія" трактується як система, в якій влада належить народу та вибори є ключовим механізмом визначення представників народу. У країнах Сходу, наприклад, в Японії або Китаї, "демократія" може трактуватись як більш колективістське поняття, в якому групові інтереси мають переважати над індивідуальними. [18;с.98]

Таким чином, розуміння етноспецифічних рис понять у політичному дискурсі може мати важливе значення для вивчення та порівняння

політичних систем та культур в різних країнах. Крім того, розуміння етноспецифічних рис може допомогти уникнути непорозумінь та недорозумінь між культурами та допомогти у збереженні культурної різноманітності.

Концепт "Україна" в англійській мові має декілька етноспецифічних рис, які відображають унікальні особливості культури, історії та традицій українського народу. [20;с.71]

Одна з найбільш очевидних етноспецифічних рис цього концепту - це його пов'язаність з українською мовою. Українська мова є однією з найважливіших складових української ідентичності, тому в більшості випадків англійський термін "Ukraine" буде з'являтися поруч з українським словом "Україна" як його офіційною назвою.

Іншою важливою етноспецифічною рисою концепту "Україна" є його пов'язаність з українською культурою. Україна відома своєю різноманітною культурою, яка охоплює усе від народної музики та танців до літератури та мистецтва. Ці елементи української культури можуть бути відображені в англійській мові через використання специфічних слів та виразів, наприклад, "ukrainian folk music" (українська народна музика), "ukrainian dance" (український танець) та "ukrainian literature" (українська література). [22;с.134]

Крім того, історія України також є важливою етноспецифічною рисою концепту "Україна" в англійській мові. Україна має довгу і складну історію, яка включає в себе періоди влади різних країн та культурних впливів. Ці історичні аспекти можуть бути відображені в англійській мові через використання специфічних термінів, таких як "Kievan Rus" (Київська Русь), "Cossacks" (Козаки), "Holodomor" (Голодомор) та інших.

Також важливим аспектом концепту "Україна" є його географічне положення. Україна знаходиться на східній та південній частині Європи, тому в англійській мові цей термін може бути пов'язаний з іншими географічними поняттями, такими як "Eastern Europe" (Східна Європа), "Black Sea" (Чорне море), "Carpathian Mountains" (Карпати) та інші.

Отже, етноспецифічні риси концепту "Україна" в англійській мові охоплюють такі аспекти, як українська мова, культура, історія та географічне положення. Використання цих термінів та виразів допомагає відобразити унікальність української ідентичності та сприяє культурному обміну між Україною та англомовними країнами.

Етноспецифічні риси концепту "Україна" в українській мові включають у себе різноманітні аспекти, які характеризують українську культуру, історію та географію. [25]

Україна має свою власну унікальну мову - українську мову, яка є однією з державних мов України. Українська мова має свої власні граматичні правила, словниковий запас та фонетику, що робить її унікальною в порівнянні з іншими мовами світу.

Українська культура є дуже різноманітною та має багату історію. Україна має свою власну традиційну музику, танці, одяг, народні звичаї та обряди. Українська культура також характеризується унікальними кулінарними традиціями та стравами, такими як борщ, вареники, голубці та інші.

Україна має багату історію, яка включає в себе періоди влади різних країн та культурних впливів. Українська історія характеризується важливими історичними подіями, такими як Козацька Республіка, Перша та Друга світові війни, та інші.[28]

Географія України є однією з етноспецифічних рис концепту "Україна" в українській мові. Україна знаходиться в центрі Східної Європи та має власне географічне положення, яке характеризується різноманітними природними ресурсами та ландшафтами. Географічне положення України є важливою етноспецифічною рисою концепту "Україна" в українській мові, яка впливає на культуру, історію та життя людей в Україні.

Деякі етноспецифічні риси концепту "Україна" в англійській та українській мовах можуть перетинатись або співпадати, оскільки кожна мова

відображає своє унікальне розуміння та сприйняття цього поняття відповідно до своєї культури та історії.

Україна має складну та багату історію, яка відображена в етноспецифічних рисах концепту "Україна" в обох мовах. Українська мова може використовувати терміни, пов'язані з Київською Руссю, гетьманатом та Холодним Яром. Англійська мова може використовувати терміни, пов'язані зі Сходом, Чорнобилем, Майданом та війною на Донбасі.

Україна розташована в Східній Європі та має своє власне географічне положення. Українська мова може використовувати терміни, пов'язані з Карпатами, Поліссям, Степом та Чорним морем. Англійська мова може використовувати терміни, пов'язані з Дніпром, Кримськими горами, Азовським морем та Причорноморським регіоном.

Деякі етноспецифічні риси концепту "Україна" в культурі включають у себе різноманітні аспекти, які характеризують українську культуру та відображаються в мові.

В українській мові, наприклад, існує велика кількість слів, які відображають українську культуру, традиції та історію. Ці слова можуть бути пов'язані з українською національною кухнею, музикою, народними звичаями та релігією.

Українська музика та танці також є важливими елементами української культури, які відображаються в мові. Українські народні пісні та танці мають свої власні назви, які відображають їх характер та походження.

Українська література та поезія також відображають етноспецифічні риси концепту "Україна". Багато українських поетів та письменників створювали свої твори, які були пов'язані з українською історією, культурою та традиціями. [21;с.120]

В англійській мові також існують слова та вирази, які відображають українську культуру та історію. Наприклад, слово "perogy" (український вареник) є відомим у багатьох англомовних країнах. Також існують вирази,

які відображають українську історію, такі як "Holodomor" (голодомор) - трагічний епізод української історії, який стався в 1932-1933 роках.

Таким чином, етноспецифічні риси концепту "Україна" в англійській та українській мовах можуть бути досить різними в залежності від контексту та культурних особливостей. Вони включають у себе географічні, історичні, культурні та соціальні аспекти, які відображають унікальність та специфіку України. Важливо знати та розуміти ці риси, щоб зберігати та просувати українську культуру та ідентичність, а також для взаєморозуміння між культурами та народами.

Висновки до розділу 2

Структура концепту "Україна" може відрізнитися в політичному дискурсі англійської та української мов, залежно від культурних та історичних контекстів, у яких вони використовуються.

В англійському політичному дискурсі "Україна" може бути сприйнята як назва країни, зокрема в контексті зовнішньої політики та міжнародних відносин. Однак, з огляду на історичні події та сучасну політичну ситуацію в Україні, концепт "Україна" також може бути пов'язаний з питаннями геополітики, демократії, російської агресії та міжнародної допомоги.

Україномовний політичний дискурс може мати більш широке використання концепту "Україна". Наприклад, він може включати розмови про історію та культуру України, питання соціальної та економічної політики, національну ідентичність та інші аспекти українського життя. Крім того, україномовний політичний дискурс може бути більш емоційним та експресивним, що відображає українську культуру та мову.

ВИСНОВКИ

Дослідження концепту "Україна" в сучасному політичному дискурсі може бути підґрунтям для вивчення широкого спектру питань, пов'язаних з ідентичністю, нацією, державою, культурою, економікою та іншими аспектами, що визначають політичну ситуацію в країні.

Одна з ключових теоретичних засад дослідження концепту "Україна" - це концептуальний аналіз, який передбачає розглядання "України" як концептуального поля, що складається зі значень, що пов'язані з цим терміном та образами, які створюються навколо цього концепту.

Дослідження концепту "Україна" також повинне включати аналіз політичного дискурсу, який може відображати політичні та соціокультурні процеси в країні. Такий аналіз може допомогти вивчити різні способи використання терміну "Україна" у політичних дебатах та дискусіях, включаючи його відтінки та конотації, які можуть залежати від контексту та політичної ситуації.

Дослідження концепту "Україна" також повинне враховувати історичний контекст, оскільки історія країни тісно пов'язана з формуванням української ідентичності та нації. Історичний аналіз може допомогти виявити різні способи формування та перетворення концепту "Україна" на протязі часу.

Дослідження концепту "Україна" також може бути важливим для вивчення культурної та мовної політики країни, оскільки українська мова та культура є важливими складовими української ідентичності. Дослідження концепту "Україна" може допомогти зрозуміти різні способи використання мови та культурних символів у політичному дискурсі та їх вплив на формування національної свідомості.

Окрім того, дослідження концепту "Україна" може включати аналіз міжнародних відносин та зовнішньої політики країни, оскільки сприйняття

"України" у світі може впливати на її національну ідентичність та політичну ситуацію.

Узагалі, дослідження концепту "Україна" в сучасному політичному дискурсі може бути важливим інструментом для вивчення різних аспектів політики, культури, історії та соціальних відносин в Україні. Воно може допомогти зрозуміти вплив політичного дискурсу на формування національної ідентичності та внутрішньої політики країни, а також виявити різні аспекти культурної та мовної політики та їх вплив на формування національної свідомості.

РЕЗЮМЕ

Курсова робота присвячена дослідженню образу України в політичному дискурсі та його впливу на міжнародні відносини.

Актуальність цього дослідження полягає в тому, що в Україні знаходиться на перехресті світових подій та міжнародних відносин. Англomовний політичний дискурс може вплинути на сприйняття України як нації та держави, а також на формування її зовнішньополітичної стратегії та відносин з іншими країнами.

Крім того, в останні роки Україна стала об'єктом уваги через ряд подій, таких як російська агресія на сході країни, вибори та реформи, що відбуваються в країні, і т.д. Ці події залучають увагу міжнародної спільноти та впливають на сприйняття України в англomовному політичному дискурсі. Тому вивчення концепту України в англomовному політичному дискурсі є важливим для розуміння ставлення до країни та для виявлення можливих шляхів її просування в міжнародному співтоваристві..

Об'єктом дослідження є концепт "Україна" в англomовному політичному дискурсі, який може мати різні значення та використовуватись у різних контекстах, включаючи політичну риторичку, дипломатичні переговори, міжнародну пресу та інші форми комунікації міжнародних акторів.

Предметом дослідження є засоби, за якими він використовується та інтерпретується політичними діячами, дипломатами, журналістами та іншими учасниками політичного процесу у міжнародних відносинах

Метою курсової роботи є вивчення різних політичних конфліктів та криз, в яких Україна брала участь, а також на роль ЗМІ та соціальних мереж у формуванні образу країни.

Метою цього дослідження є досягнення наступних завдань:

1. Дослідити аспекти вивчення концепту «Україна».
2. Вивчити специфічні риси політичного дискурсу.

3. Порівняти концепт «УКРАЇНА» в англійському та українському політичному дискурсі.

4. Встановити різницю між етноспецифічними рисами концепту «Україна» в англійській та українській мовах.

Методи дослідження – дослідження буде проведено на основі аналізу різноманітних джерел – відео- та аудіозаписів, статей, політичних програм тощо.

У *першому розділі* курсової роботи описано теоретичні засади дослідження концепту "Україна" в сучасному політичному дискурсі.

У *другому розділі* курсової роботи було досліджено зіставлення структури концепту «Україна» в політичному дискурсі англійської та української мов.

Ключові слова: концепт, концепт "Україна", дискурс, політичний дискурс, риси.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бойко О. В. Зовнішній імідж України в світлі англомовної преси: Наукові записки. Політика і етнологія; Ін-т політичних і етнонаціональних досліджень НАН України. К., 2001. Вип. 16. С. 291–307.
2. Бутирський О. А. Україна у дзеркалі західних ЗМІ: Вісн. Київ. нац. ун-ту імені Тараса Шевченка. Журналістика. 2003. Вип. 11. С. 53–54.
3. Голік О. В. Історіографія питання іміджу України на сторінках російської та американської преси : Наукові записки. Сер. Політика і етнологія; Ін-т політичних і етнонаціональних досліджень НАН України. К., 2009. С. 150-167.
4. Дубровіна, І. В. (2021). Політична вербалізація концепту "Україна" у сучасній українській медіадискурсі. Філологічні науки. Збірник наукових праць, (2), 72-76.
5. Житарюк М. Англійська преса про українську проблему. Публіцистика і тенденції розвитку світу. Львів, 1999. С. 90–101.
6. Карпенко О. О. Концепт “Україна” в українській політичній мові: лінгвокогнітивний аспект // Наукові записки Національного університету “Острозька академія”. Серія “Філологічна”. - 2017. - Т. 11, вип. 69. - С. 41-44.
7. Клименко, А. В. (2019). Дискурсивні стратегії політичної комунікації українських політиків на засіданнях Верховної Ради. Соціологічні дослідження, (9), 122-131.
8. Козловська, О. (2019). Лінгвокультурологічний аспект антропонімів українського походження в англомовному мас-медіа. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологічна", 1(77), 55-57.
9. Кузнєцова І. Концепт "Україна" в англомовному інформаційному просторі // Актуальні проблеми міжнародних відносин та зовнішньої політики. - 2015. - Вип. 1 (10). - С. 129-132.

10. Левченко М.О. Концепт “Україна” в політичному дискурсі країн Західної Європи // Науковий вісник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Ф. Кураса НАН України. - 2014. - Вип. 4. - С. 58-63.
11. Мелешко Т.Ю. Концепт “Україна” в політичному дискурсі: лінгвокультурологічний аспект // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Філологія. - 2016. - Вип. 21. - С. 25-27.
12. Москалу В. Аудит сприйняття України у світі. Методологія діагностики: Благодійна організація «Міжнародний благодійний фонд «Глобал Юкрейн»». К., 2017. С. 37-39. URL: <http://global-ukraine.org/wpcontent/uploads/2017/04/2017-04-18-VIP-Final-Reporting-VMGlobal-Ukraine-06.02.2015-05.04.2017.pdf>.
13. Олексюк, О. В. (2020). Реалізація концепту "Україна" у політичному дискурсі українських ЗМІ. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологічна", 2(79), 91-94.
14. Політична іміджологія: підручник під ред. А.А. Деркача. М.: Аспект Пресс, 2006. 208 с.
15. Решетняк, О. В. (2020). Інтеркультурна специфіка концепту "Україна" в англomовному політичному дискурсі. Філологічні науки. Збірник наукових праць, (3), 40-46.
16. Різун В. В. Теорія масової комунікації: підруч. для студ. галузі 0303 «журналістика та інформація». К.: Видавничий центр «Просвіта», 2008. 260 с
17. Середа, Н. (2019). Особливості перекладу антропонімів, пов'язаних із поняттям «Україна», з української мови на англійську мову. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологічна", 2(78), 27-31.

- 18.Хуторська, І. (2018). Етноспецифічні особливості концепту "Україна" у світлі лексичної вербалізації. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія "Філологія", (77), 98-104.
- 19.Чепурко, Т. В. (2019). Семантичні поля концепту "Україна" в політичному дискурсі. Наукові записки Національного університету "Острозька академія". Серія "Філологічна", 1(77), 31-33.
- 20.Шевчук І.І. Концепт "Україна" в політичному дискурсі сучасної Росії: лінгвокультурологічний аспект // Мовознавство. - 2015. - Вип. 6. - С. 71-75.
- 21.Шкандрик, О. В. (2018). Політична вербалізація концепту "Україна" в медіадискурсі. Науковий вісник Полісся, (2), 120-125.
- 22.Шумило, Н. В. (2018). Англійські етнолексеми, які відображають стереотипи про Україну. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Філологія, (27), 134-139.
- 23.Юськів Б.М. Контент-аналіз. Історія розвитку і світовий досвід: Монографія. Рівне: «Перспектива», 2006. 203 с.
24. Anna Fournier and Gabriel Rei-Doval (eds.). Language, Politics, and Society in Ukraine: From Mass Mobilization to Hybrid War (2020)
25. Bullough O. Welcome to Ukraine, the most corrupt nation in Europe. 2015, February 6. URL: <https://www.theguardian.com/news/2015/feb/04/welcome-to-the-most-corrupt-nation-in-europe-ukraine>
26. Cynthia M. Horne and Larysa Dovga (eds.). The Maidan and Beyond: Revolution and Violence in Ukraine (2019)
27. David R. Marples and Frederick V. Mills (eds.). Ukraine's Euromaidan: Analyses of a Civil Revolution (2015)
28. Kataryna Wolczuk, Roman Wolczuk, and Andriy Korniychuk (eds.). Ukraine's Place in the World: Analyses and Perspectives (2015)
29. Olena Nikolayenko. The Discursive Construction of Ukrainian Identity in Post-Maidan Ukraine (2018)